

Over het boeiende dagritme van steltlopers

Door Mr. T. Lebret

Het boeiende stuk van J. Jongsma over slaaptrek van gruttos in Drente laat weer eens zien, hoe je met wat vrije tijd, een vervoermiddel en vooral met de „wil-om-er-achter-te-komen” bijzonder leuke dingen kunt vinden. De slotzin van het stuk — „Dit verschijnsel” is een nadere bestudering zeker waard” — lijkt mij dan ook persé van groot belang.

Omdat slaaptrek e.d. verward kunnen worden met echte trek, is het nodig hier scherp op te letten. Maar bovendien onthult deze studie weer eens hoe onvolledig het beeld is dat wij krijgen van het gedragspatroon van een vogelsoort als we ons beperken tot waarnemen in de gewone uren, waarin wij mensen (luiste aller wezens!) actief zijn.

Het nachtbiotoop van de gruttos bijvoorbeeld zal ongetwijfeld aan zekere eisen moeten voldoen. Deze eisen zouden wel eens bepalend kunnen zijn voor hun verspreiding in de bewuste periode.

Het lijkt mij dan ook een onderwerp waarmee wij een bijdrage tot de kennis en daarmee tot de bescherming van de steltlopers kunnen leveren. Naar mijn ervaring zijn er drie „soorten” dagritmen bij steltlopers buiten de broedtijd te onderscheiden:

1. Getijtrek, te bekend dan dat toelichting nodig zou zijn.
2. Nachtelijke concentraties van soorten die overdag voedsel zoeken. Voorbeeld: de gruttotrek in Drente. Dit patroon komt waarschijnlijk heel veel voor.
3. Schemeringsvluchten van vogels die overdag niet veel uitvoeren en die in de avondschemering actief worden. Voorbeelden: watersnip, witgatje, kievit, houtsnip.

Ik geloof, dat het zeer de moeite loont deze verschillende typen van dagritmen uitgebreid te gaan bestuderen. Hierbij kan men ook wisselingen in dagritme in de loop van het seizoen bestuderen. Ook zijn er soorten, die in het binnenland een bepaald patroon hebben, maar in getijwater heel anders reageren. Dit blijkt vooral bij soorten met een ruime terreinkeuze, zoals wulp, watersnip en kievit.

• *T. Lebret, Populierenlaan 7, Middelburg*